

C-683/18. sz. ügy

**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás**

A benyújtás napja:

2018. november 6.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Bundesgerichtshof (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2018. szeptember 20.

Felperes:

Elsevier Inc.

Alperes:

Cyando AG

Az alapeljárás tárgya

A szerzői jogok megsértésén alapuló eltiltás és kártérítés iránti kereset

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az uniós jog értelmezése, EUMSZ 267. cikk

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) a) A 2001/29/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett közvetítés cselekményét valósítja-e meg az olyan, fájlmegosztásra alkalmas tárhelyszolgáltatás üzemeltetője, amelyen keresztül a felhasználók a jogosultak hozzájárulása nélkül tesznek hozzáférhetővé a nyilvánosság számára szerzői jogi védelem alatt álló tartalmakat magukban foglaló fájlokat, ha

- a feltöltésre automatikusan és az üzemeltető általi előzetes megtekintés vagy ellenőrzés nélkül kerül sor,
- az üzemeltető a felhasználási feltételekben felhívja a figyelmet arra, hogy szerzői jogokat sértő tartalmak nem helyezhetők el,
- az üzemeltetőnek bevétele származik a szolgáltatás üzemeltetéséből,
- a szolgáltatást jogszerű tevékenységekhez használják, az üzemeltetőnek azonban tudomása van arról, hogy jelentős mennyiségű, szerzői jogokat sértő tartalom (több mint 9500 mű) is elérhető,
- az üzemeltető nem kínál tartalomjegyzéket és keresőfunkciót, az általa rendelkezésre bocsátott, korlátlan számú letöltési linket azonban harmadik személyek a fájlok tartalmára vonatkozó információkat tartalmazó és a konkrét tartalmak utáni keresést lehetővé tevő linkgyűjteményekben helyezik el az interneten,
- az üzemeltető az általa a letöltésekért a letöltések számától függően fizetett díjazás rendszerének kialakítási módja révén ösztönzi a felhasználók által más úton csak díj ellenében megszerezhető, szerzői jogi védelem alatt álló tartalmak feltöltését,

és

- a névtelen fájlfeltöltés lehetővé tétele növeli annak valószínűségét, hogy a felhasználókat nem vonják felelősségre a szerzői jogok megsértéséért?
- b) Változik-e a kérdés megítélése akkor, ha a fájlmegosztásra alkalmas tárhelyszolgáltatáson keresztül a teljes használat 90–96%-ának megfelelő mértékben kerül sor szerzői jogokat sértő tartalmak rendelkezésre bocsátására?

2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Az első kérdésben ismertetett körülmények között a 2000/31/EK irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e a fájlmegosztásra alkalmas tárhelyszolgáltatás üzemeltetőjének tevékenysége?

3) A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

A 2000/31/EK irányelv 14. cikkének (1) bekezdése alapján konkrét jogellenes tevékenységekre vagy információkra kell-e vonatkoznia a jogellenes tevékenységről vagy információról való tényleges tudomásnak és

az olyan tényekről vagy körülményekről való tudomásnak, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnak?

- 4) A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén továbbá:

Összeegyeztethető-e a 2001/29/EK irányelv 8. cikkének (3) bekezdésével, hogy a jogosult csak akkor eszközölhet ki ideiglenes intézkedést olyan szolgáltatóval szemben, akinek szolgáltatása a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, és akinek szolgáltatását annak igénybe vevője szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából vette igénybe, ha az egyértelmű jogsértésre való figyelmeztetést követően újból ilyen jogsértésre került sor?

- 5) Az első és második kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Az első kérdésben ismertetett körülmények között a 2004/48/EK irányelv 11. cikkének első mondata és 13. cikke értelmében vett jogsértőnek tekintendő-e a fájlmegosztásra alkalmas tárhelyszolgáltatás üzemeltetője?

- 6) Az ötödik kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Függővé tehető-e attól az ilyen jogsértő 2004/48/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdése szerinti kártérítés-fizetési kötelezettsége, hogy a jogsértő mind az általa megvalósított jogsértés, mind a harmadik személy által megvalósított jogsértés esetében szándékosan járt el, és tudta, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy a felhasználók konkrét jogsértésekhez veszik igénybe a platformot?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, különösen a 3., 8. cikk

A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”), különösen a 14., 15. cikk

A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, különösen a 11., 13. cikk

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte (a szerzői és szomszédos jogokról szóló törvény, Urheberrechtsgesetz [a szerzői jogról szóló törvény], a továbbiakban: UrhG), különösen a 97., 99., 101., 102a. §

Telemédiengesetz (az elektronikus médiáról szóló törvény, a továbbiakban: TMG), különösen a 10. §

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 A felperes egy nemzetközi szakkiadó és műveken fennálló kizárólagos felhasználási jogok jogosultja.
- 2 Az alperes üzemelteti az uploaded.net, uploaded.to és ul.to internetes oldalakon keresztül elérhető „uploaded” elnevezésű fájlmegosztásra alkalmas tárhelyszolgáltatást. E szolgáltatás mindenki számára ingyenes tárhelyet kínál tetszőleges tartalmú fájlok feltöltéséhez. Az alperes minden feltöltött fájl esetében automatikusan létrehoz egy a fájl tárhelyére mutató elektronikus hivatkozást (letöltési linket), és ezt automatikusan közli a felhasználóval. Az alperes a nála tárolt fájlokhoz sem tartalomjegyzéket, sem megfelelő keresőfunkciót nem kínál. A felhasználók mindazonáltal úgynevezett linkgyűjteményekben helyezhetik el a letöltési linkeket az interneten. E gyűjteményeket harmadik személyek kínálják, és azok az alperes szolgáltatása keretében tárolt fájlok tartalmára vonatkozó információkat tartalmaznak. Ily módon más felhasználók is hozzáférhetnek az alperes szerverein tárolt fájlokhoz.
- 3 Az alperes platformjáról bizonyos mennyiségben díjmentesen tölthetők le fájlok. A fizető felhasználók nagyobb mennyiséget tölthetnek le nagyobb letöltési sebesség mellett. Az alperes letöltési díjat fizet a fájlokat feltöltő felhasználóknak. 1000 letöltésért az alperes legfeljebb 40 eurót fizet felhasználóinak.
- 4 Az alperes szolgáltatását egyaránt használják jogszerű, valamint harmadik személyek szerzői jogait sértő tevékenységekhez. Az alperes már korábban is sok jelzést kapott jogsértő tartalmak elérhetőségére vonatkozóan a jogosultak megbízásából eljáró, szolgáltatást nyújtó vállalkozásoktól. Több mint 9500 olyan műről értesítették, amelyekhez szerzői jogokat sértő linkeket helyeztek el körülbelül 800, az alperes által ismert internetes oldalon (linkgyűjteményekben, blogokon, fórumokban), amelyek száma egyre nő. Az alperes általános szerződési feltételei szerint a felhasználók nem sérthetnek szerzői jogokat az alperes platformjának felhasználásával.
- 5 A felperes véleménye szerint megsértették egyes műveken fennálló felhasználási jogait. A felperes eltiltás, adatszolgáltatásra kötelezés és kártérítési kötelezettségének megállapítása iránt indított keresetet az alperessel elsődlegesen mint a szerzői jogok megsértésének elkövetőjével, másodlagosan mint közreműködővel, harmadlagosan pedig mint zavaróval szemben.
- 6 A fellebbviteli bíróság a harmadlagos kérelem nyomán három mű esetében zavaróként eltiltotta az alperest, a keresetet pedig annak fennmaradó részében elutasította. Felülvizsgálati kérelmében a felperes továbbra is azt kéri, hogy kereseti kérelmeinek teljes egészükben adjanak helyt.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 7 Akárcsak a C-682/18. sz. ügyben párhuzamosan előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem alapjául szolgáló ügyben, a felperes felülvizsgálati kérelmének sikere attól függ, hogy az alapügyben megállapított körülmények között a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „közvetítés” cselekményének minősül-e az alperes magatartása (erről lásd **az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdést**). Amennyiben e kérdésre nemleges választ kell adni, úgy felmerül a kérdés, hogy a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e az alperes tevékenysége (erről lásd **az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdést**). Amennyiben e kérdésre igenlő választ kell adni, úgy felmerül a kérdés, hogy a 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése alapján konkrét jogellenes tevékenységekre vagy információkra kell-e vonatkoznia a jogellenes tevékenységről vagy információról való tényleges tudomásnak és az olyan tényekről vagy körülményekről való tudomásnak, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnak (erről lásd **az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdést**). Ez esetben az a kérdés is felmerül, hogy összeegyeztethető-e a 2001/29 irányelv 8. cikkének (3) bekezdésével, hogy a jogosult csak akkor eszközölhet ki ideiglenes intézkedést olyan szolgáltatóval szemben, akinek szolgáltatása a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, és akinek szolgáltatását annak igénybe vevője szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából vette igénybe, ha az egyértelmű jogsértésre való figyelmeztetést követően újból ilyen jogsértésre került sor (erről lásd **az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdést**).
- 8 Amennyiben az alperes magatartása sem a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „közvetítés” cselekményének nem minősül, sem a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá nem tartozik, úgy felmerül a kérdés, hogy mindemellett a 2004/48 irányelv 11. cikkének első mondata és 13. cikke értelmében vett jogsértőnek tekintendő-e az alperes (erről lásd **az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdést**). Amennyiben e kérdésre igenlő választ kell adni, úgy felmerül a kérdés, hogy függővé tehető-e attól az ilyen jogsértő 2004/48 irányelv 13. cikkének (1) bekezdése szerinti kártérítés-fizetési kötelezettsége, hogy a jogsértő mind az általa megvalósított jogsértés, mind a harmadik személy által megvalósított jogsértés esetében szándékosan járt el, és tudta, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy a felhasználók konkrét jogsértésekhez veszik igénybe a platformot (erről lásd **az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hatodik kérdést**).

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdéstről

- 9 Mivel a felperes által érvényesített, a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétel formájában történő nyilvánossághoz közvetítéshez való jogok esetében a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) és b) pontja által összehangolt jogról van szó, a szerzői jogról szóló német törvény megfelelő rendelkezéseit az irányelvvel összhangban kell értelmezni.

- 10 A 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma egyedi értékelést igényel, amelynek keretében több további kritériumot kell figyelembe venni. E kritériumok között a Bíróság a felhasználó által játszott megkerülhetetlen szerepet és beavatkozásának szándékos jellegét hangsúlyozta (lásd legutóbb: 2017. június 14-i Stichting Brein ítélet, C-610/15, EU:C:2017:456, 23–26. pont).
- 11 Kétséges, hogy az alapügyben megállapított körülmények között a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „közvetítés” cselekményének minősül-e az alperes tevékenysége.
- 12 A felhasználó által játszott megkerülhetetlen szerep és beavatkozása szándékos jellegének kritériumára tekintettel a „közvetítés” cselekménye azt feltételezi, hogy a felhasználó magatartása következményeinek teljes tudatában – tehát szándékosan és célzottan –, közvetítőként jár el harmadik személyek irányában a védelem alatt álló mű vagy a védelem alatt álló teljesítmény hozzáférhetővé tételével. Ennek körében elegendő, ha harmadik személyek hozzá tudnak férni a védelem alatt álló műhöz vagy a védelem alatt álló teljesítményhez, anélkül hogy meghatározó lenne az, hogy éltek-e e hozzáféréssel (lásd: 2017. június 14-i Stichting Brein ítélet, C-610/15, EU:C:2017:456, 31. pont).
- 13 A Bíróság által felállított kritériumok alkalmazása az alperes megkerülhetetlen szerepének feltételezése mellett szól. A megkerülhetetlen szerep feltételezését nem zárja ki, hogy az alperes nem maga helyez el tartalmakat, hanem a fájlmegosztásra alkalmas tárhelyszolgáltatás rendelkezésre bocsátása révén harmadik személyeknek teszi lehetővé, hogy olyan tartalmakat bocsássanak a szolgáltatás felhasználóinak rendelkezésére, amelyek között a szerzői jogokat sértő tartalmak is lehetnek (lásd: 2017. június 14-i Stichting Brein ítélet, C-610/15, EU:C:2017:456, 36. pont). Az alperes emellett haszonszerzési céllal jár el, mert a szolgáltatás üzemeltetéséből bevétele származik. A megkerülhetetlen szerep megállapításához továbbá az kell, hogy az alperes magatartása következményeinek teljes tudatában járjon el, minek körében a jogosult engedélyének hiányáról is tudnia kell (lásd: 2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 41. pont). Jóllehet mivel a szolgáltatása keretében rendelkezésre bocsátott fájlokat harmadik személyek töltik fel, az alperesnek a jogosult általi figyelmeztetésig nincsen tudomása szerzői jogokat sértő tartalmak elérhetőségéről. Felhasználási feltételeiben arra is felhívja a felhasználók figyelmét, hogy nem helyezhetnek el jogsértő tartalmakat. Az alperesnek mindazonáltal tudomása van arról, hogy szolgáltatása keretében jelentős mennyiségű, szerzői jogokat sértő tartalom érhető el. Az alperes ugyanakkor díjazási rendszerének kialakítási módja, korlátlan számú letöltési link rendelkezésre bocsátása és szolgáltatása névtelen használatának lehetővé tétele révén jelentős mértékben növeli a jogsértő használat veszélyét.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdéstről

- 14 Egy harmadik személyek által információátvitelre használt internetes platform biztosítása tárhelyszolgáltatásként főszabály szerint a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik (lásd: 2012. február 16-i SABAM-ítélet, C-360/10, EU:C:2012:85, 27. pont). A 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése szerinti, felelősség alóli mentesítés azonban nem alkalmazható a tárhelyszolgáltatóra akkor, ha e szolgáltató – ahelyett, hogy a tárhelyszolgáltatás semleges nyújtására szorítkozna az ügyfelei által szolgáltatott adatok tisztán technikai és automatikus kezelése révén – olyan tevőleges szerepet játszik, amelynek révén ismeri vagy kezeli az említett adatokat (lásd e tekintetben: 2011. július 12-i L'Oréal ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 112–116. pont).
- 15 Felmerül az az uniós jogi szempontból tisztázandó kérdés, hogy az alperes a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének alkalmazását kizáró tevőleges szerepet játszott-e az alapügyben szereplő körülményekre (ezzel kapcsolatban lásd az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdést) tekintettel.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdéstről

- 16 Az eljáró bírósági tanács véleménye szerint az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésre igenlő választ kell adni. Nem elegendő, ha a szolgáltató általános tudomása van arról, hogy szolgáltatásait jogellenes tevékenységekhez veszik igénybe. Ezt sugallja már a rendelkezés szövege és az adott cikknek a jogellenes tevékenység vagy információ megjelölésére való használata is. Ezenfelül ez következik abból is, hogy a szolgáltató csak konkrét információk vonatkozásában képes teljesíteni azon kötelezettségét, hogy el kell távolítania a jogellenes információt, vagy meg kell szüntetnie az ahhoz való hozzáférést, amint ilyenről tudomást szerzett (a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének b) pontja). Ezért a jogsértésekre való figyelmeztetésnek olyan konkrétan kell lennie, hogy a címzett könnyen és behatóbb jogi vagy ténybeli vizsgálat nélkül meg tudja állapítani a jogsértést. A szerzői jogi védelem alatt álló jogi helyzetre való hivatkozás esetében tehát azonosítani kell a védelem alatt álló művet vagy a védelem alatt álló teljesítményt, és be kell mutatni kell a kifogásolt jogsértési formát, valamint kellően egyértelmű adatokkal kell szolgálni az érdekeltek szerzői jogi jogosultságára nézve.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdéstről

- 17 A 2001/29 irányelv 8. cikkének (3) bekezdése értelmében a tagállamok biztosítják, hogy a jogosultak kérelmezhesék az ideiglenes intézkedést olyan közvetítő szolgáltatókkal szemben, akiknek a szolgáltatásait harmadik személy szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából veszi igénybe.
- 18 Az a személy, aki anélkül, hogy a jogsértésben elkövetőként vagy közreműködőként részt venne, a védett jogi tárgy megsértéséhez bármely módon, szándékosan hozzájárul, a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság,

Németország) ítélezési gyakorlata szerint zavaróként vonható felelősségre. E felelősség a magatartási kötelezettségek megsértését feltételezi, amelyek terjedelme ahhoz igazodik, hogy az egyedi esetben mi az észszerűen elvárható. Ha a zavaró olyan szolgáltató, akinek szolgáltatása a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság) ítélezési gyakorlata szerint e szolgáltató főszabály szerint csak akkor tiltható el ideiglenes intézkedéssel, ha az egyértelmű jogsértésre való figyelmeztetést követően újból ilyen jogsértésre került sor.

- 19 Az eljáró bírósági tanács véleménye szerint az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdésre igenlő választ kell adni. Az olyan szolgáltató esetében, akinek szolgáltatása a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, a 2000/31 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése értelmében nem állapítható meg e szolgáltatót terhelő olyan általános kötelezettség, amely szerint az általa tárolt információkat nyomon kellene követnie, sem olyan általános kötelezettség, amely szerint jogellenes tevékenységre utaló tényeket vagy körülményeket kellene kivizsgálnia. A 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése értelmében továbbá az ilyen szolgáltatót nem terheli felelősség a szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére tárolt információért, azzal a feltétellel, hogy a) nincsen tényleges tudomása jogellenes tevékenységről vagy információról, és – ami a kárigényeket illeti – nincsen tudomása olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnának; vagy b) amint ilyenről tudomást szerzett, haladéktalanul intézkedik az információ eltávolításáról vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről. Ez alapján a harmadik személyek által információátvitelre használt internetes platform olyan üzemeltetőjével szemben, akinek nincsen tényleges tudomása jogellenes tevékenységről vagy információról, eltiltás sem követelhető.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdéstről

- 20 A 2004/48 irányelvet, amelyet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében alkalmazni kell az uniós jogban vagy az érintett tagállam nemzeti jogában foglalt bármely szellemi tulajdonjog megsértése esetén, a 2001/29 irányelv 2–6. és 8. cikkének sérelme nélkül kell alkalmazni (a 2004/48 irányelv 2. cikkének (2) bekezdése), és az nem érinti a 2000/31 irányelv 12–15. cikkét (a 2004/48 irányelv 2. cikkének (3) bekezdése). A 2004/48 irányelv különbséget tesz a jogsértő és az olyan közvetítők között, akiknek szolgáltatásait harmadik személy a szellemi tulajdonjog megsértése céljából veszi igénybe (lásd az irányelv 11. és 13. cikkét). Az ilyen közvetítőkre, amennyiben szolgáltatásaikat harmadik személy szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából veszi igénybe, a 2001/29 irányelv 8. cikkének (3) bekezdése közvetítő szolgáltatókként, amennyiben pedig szolgáltatásaik a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából állnak, a 2000/31 irányelv 14. cikkének (3) bekezdése szolgáltatóként hivatkozik.
- 21 Ha az alperes magatartása a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „közvetítés” cselekményének minősül, az alperest a 2004/48

irányelv értelmében vett jogsértőnek kell tekinteni, akivel szemben eltiltás (a 2004/48 irányelv 11. cikkének első mondata, az UrhG 97. §-ának (1) bekezdése), kártérítés fizetése (a 2004/48 irányelv 13. cikkének (1) bekezdése, az UrhG 97. §-ának (2) bekezdése) és a gazdagodás megtérítése (a 2004/48 irányelv 13. cikkének (2) bekezdése, az UrhG 102a. §-a) követelhető. Ha az alperes magatartása a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik, az alperest a 2004/48 irányelv értelmében vett közvetítőnek kell tekinteni, akit nem terhel felelősség, amennyiben teljesülnek az említett rendelkezés a) és b) pontja szerinti feltételek, és aki ellenkező esetben ugyanolyan felelősséggel tartozik, mint a jogsértő.

- 22 Kérdéses, hogy az alperes akkor is olyan, a 2004/48 irányelv értelmében vett jogsértőnek tekintendő-e, akivel szemben nemcsak eltiltás, hanem kártérítés fizetése és a gazdagodás megtérítése is követelhető, ha magatartása sem a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „közvetítés” cselekményének nem minősül, sem a 2000/31 irányelv 14. cikkének hatálya alá nem tartozik. Az eljáró bírósági tanács véleménye szerint e kérdésre igenlő választ kell adni, mert annak a személynek, aki jogsértés megvalósításában működik közre, a 2004/48 irányelv alapján vagy közvetítőnek, vagy jogsértőnek kell lennie, és ezért csak jogsértő lehet, ha közreműködése nem olyan szolgáltatások nyújtására korlátozódik, amelyeket harmadik személy a szellemi tulajdonjog megsértéséhez vesz igénybe. Ez alapján nemcsak az a felhasználó minősül jogsértőnek, aki megkerülhetetlen szerepet játszik a nyilvánossághoz közvetítésben, és magatartása következményeinek teljes tudatában – tehát szándékosan és célzottan –, közvetítőként jár el harmadik személyek irányában a védelem alatt álló mű vagy a védelem alatt álló teljesítmény hozzáférhetővé tételével, hanem az eljáró bírósági tanács véleménye szerint sokkal inkább az a szolgáltató is, aki a platformjának felhasználói által megvalósított nyilvánossághoz közvetítés során nem semleges szerepre szorítkozik, hanem tevőleges szerepet játszik.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hatodik kérdésről

- 23 A 2004/48 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes bíróságok a sértett fél kérelmére elrendeljék, hogy a jogsértő, aki tudta, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy jogsértést valósít meg, a jogosult számára a jogsértés folytán elszenvedett tényleges kárnak megfelelő kártérítést fizessen.
- 24 Az UrhG 97. §-a (2) bekezdésének első mondata szerint az a személy, aki jogellenesen szerzői jogot vagy a szerzői jogról szóló törvény alapján védelem alatt álló más jogot sért, köteles megtéríteni az ennek következtében a jogaiban megsértett személynek okozott kárt, ha a cselekményt szándékosan vagy gondatlanságból követi el. Annak kérdését, hogy valaki polgári jogi szempontból elkövetőként vagy közreműködőként tartozik-e felelősséggel a valamely oltalmi jog megsértéséhez hasonló szerződésen kívüli károkozásért, a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság) ítélezési gyakorlata értelmében főszabály szerint a büntetőjogban kifejlesztett jogelvek alapján kell megítélni. A felperes jogainak a

platformjának felhasználói által elkövetett megsértésében játszott tevőleges szerepe miatt a 2004/48 irányelv 11. cikkének első mondata és 13. cikke értelmében vett jogsértőnek tekintendő alperes esetében ezen elvek alapján bűnsegédi felelősség jöhet szóba. Bűnsegéd az, aki másnak az általa szándékosan elkövetett jogellenes cselekmény elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújt.

- 25 Ezt követően felmerül a kérdés, hogy függővé tehető-e attól az ilyen jogsértő 2004/48 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti kártérítés-fizetési kötelezettsége, hogy a jogsértő mind az általa megvalósított jogsértés, mind a harmadik személy által megvalósított jogsértés esetében szándékosan járt el.
- 26 Esetleg ilyen helyzetekben is elegendőnek kell lennie a 2004/48 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti kártérítési igény fennállásához, hogy a jogsértőnek kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy jogsértést valósít meg. Ez esetben a bűnsegéd kártérítési felelőssége már gondatlanság esetén is szóba jöhet. A tevőleges szerepet játszó szolgáltató felelőssége ennél fogva szigorúbb, mint azon szolgáltatóé, aki semleges szerepet játszik, és ezért a 2000/31 irányelv 14. cikkének hatálya alá tartozik; a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján e szolgáltató felelőssége a jogellenes tevékenységről vagy információról való tényleges tudomást feltételez.
- 27 Ezt követően felmerül továbbá a kérdés, hogy milyen követelményeket kell támasztani a jogsértő szándékával vagy – amennyiben ez elegendő – gondatlanságával szemben a harmadik személy által megvalósított jogsértést illetően. A Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság) ítélkezési gyakorlata szerint a közreműködő oldalán a harmadik személy által elkövetett főcselekményt illetően legalább eshetőlegesen szándéknak kell fennállnia, amelynek magában kell foglalnia a jogellenességről való tudomást is. Ennek körében a szándéknak és a jogellenességről való tudomásnak egy konkrét főcselekményre kell vonatkoznia. Az internetes platform üzemeltetője közreműködőként fennálló kártérítési felelősségének megállapításához ezért nem elegendő, hogy az üzemeltető tudta, hogy a felhasználók szellemi tulajdonjogok megsértéséhez veszik igénybe a platformot, ha e tudomás nem konkrét jogsértésekre vonatkozik.
- 28 A Bíróság a 2017. április 26-i Stichting Brein ítéletben (C-527/15, EU:C:2017:300, 50. pont) és a 2017. június 14-i Stichting Brein ítéletben (C-610/15, EU:C:2017:456, 45. pont) elegendőnek tekintette, hogy az alperesek tudatosan követtek el veszélyes cselekményt, és általánosságban számoltak jogellenes felhasználással. Ha a kártérítési igény tevőleges szerepet játszó szolgáltatóval szembeni fennállásához elegendő, hogy a szolgáltató csak általánosságban tudta, vagy kellő gondosság mellett csak általánosságban kellett volna tudnia, hogy a platformon jogsértésekre kerül sor, akkor felelőssége e tekintetben is szigorúbb, mint azon szolgáltatóé, aki semleges szerepet játszik, és ezért a 2000/31 irányelv 14. cikkének hatálya alá tartozik.